

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a z členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci navrhovateľa: C., so sídlom U., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Poprad**, Partizánska 690/87, Poprad, **za účasti:** 1/ spoluvlastníkov spoločných nehnuteľností a podielnikov na majetku Urbariátnych lesov a pozemkového spoločenstva L., zast. Ing. M., B., 2/ Obvodného úradu v Poprade, Nám. Jána Pavla II. č. 16, Poprad, 3/ Slovenského pozemkového fondu, regionálneho pracoviska, Partizánska č. 690/87, Poprad, 4/ MVDr. M., T., 5/ A., T., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. j.: 56/188/2008-KJ zo dňa 11.1.2008 na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp 9/08-19 zo dňa 20. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sp 9/08-19 zo dňa 20. júna 2008 **zmeňuje** tak, že rozhodnutie odporcu č. j.: 56/188/2008-KJ zo dňa 11.1.2008 **zrušuje a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie.**

Odporca je povinný v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť navrhovateľovi 33,19 Eur titulom náhrady súdneho poplatku za odvolanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie č. j.: 56/188/2008-KJ zo dňa 11.1.2008 ktorým odporca rozhodol, vo veci nároku oprávnených osôb, spoluvlastníkov na majetku pozemkového spoločenstva Urbariátne lesy a pozemkové spoločenstvo L., zast. Ing. M., proti povinným osobám - Obvodný úrad v Poprade a C. tak, že spoluvlastníci spoločných nehnuteľností a podielníci na majetku Urbariátne lesy a pozemkové spoločenstvo L. (ďalej len oprávnené osoby) podľa § 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov, spĺňajú podmienky pre priznanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pôvodne zapísaným v PK vložke č. X., a to parc. mpč. X. a X. k. ú. L., ktoré sú v súčasnosti vedené na LV č. X. a X., postupom podľa § 6 ods. 1 písm. h/ zákona tým, že nehnuteľnosti prešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni, a preto oprávneným osobám priznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X. ako parcela mpč. X., X., pôvodne vedená v PK vložke č. X., t. č. parcela CKN X., zastavaná plocha vo výmere 121m² v k. ú. L. a parcela č. X. zastavaná plocha vo výmere 497 m², ležiaca v k. ú. L., ako aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. súp. číslo X., ležiace na parcele CKN č. X., dom v k. ú. L. s tým že zoznam a podiely oprávnených osôb tvoria prílohu č. 1 rozhodnutia odporcu.

Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia uviedol, že ako vplynulo z opravného prostriedku navrhovateľa, navrhovateľ namietal jednak, že nie je povinnou osobou v tomto prípade a že vydávaná stavba nespadá do pôsobnosti zákona vymedzeného v § 1 ods. 1 písm. c/ zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona.

Krajský súd uviedol, že z výpisu z obchodného registra vplynulo, že navrhovateľ vznikol 13.9.1953. Predmetná stavba – R. - dom súp. č. X. bol postavený na parcele č. X. katastra zapísanej na LV č. X., v k. ú. L., ktorú vlastnila J., ktorý subjekt zanikol zlúčením bez likvidácie (bol vymazaný z obchodného registra 1.10.2003) a družstvo B. vzniklo 30.12.1996 a bolo vymazané z obchodného registra dňa 20.3.2000, ktoré D. sa zlúčilo s J., s. d. L. dňom 1.3.2000, a to na zhromaždení delegátov 22.2.2000, kedy bola schválená zmena stanov. Potom podľa právneho názoru krajského súdu, v súlade s názorom odporcu, navrhovateľ pripadá do úvahy ako jediný možný právny nástupca J., ktorá na základe zmluvy zo dňa 2.6.1997, kedy ešte vlastnila predmetnú stavbu, previedla túto stavbu na A., rod. K., pretože

majetok, práva a záväzky zrušeného družstva B. prevzala na základe zlúčenia družstva B. s J., s. d. L., kde aj v súčasnosti sídli navrhovateľ.

Podľa krajského súdu zmena názvu obchodného mena u navrhovateľa nie je právne relevantná. Námietka navrhovateľa v tejto súvislosti spočívajúca v tvrdení, že predmetná stavba – R. neprešla nikdy do majetku B. a že prevod nikdy nebol vyznačený na príslušnom liste vlastníctva taktiež nemôže byť dôvodná, lebo D. sa zlúčilo s J., s. p. L. na základe uznesenia zhromaždenia delegátov družstva dňa 18.2.2000 a ak v roku 2001 navrhovateľ zmenil názov na C. J. L., s. p., tak to na jeho právnom postavení nič nemení.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že odporca neskúmal pôsobnosť zákona v zmysle § 1 ods. 1 písm. c/ zákona, tak už z obsahu pozemnoknižnej vložky č. X. k. ú. L. vyplýva, že bývalí urbárnici obce L. túto nehnuteľnosť – stavbu užívali spoločne so záhradami, sypárňou, stodolou, pasienkami a lúkami, a preto ju treba podľa krajského súdu jednoznačne subsumovať pod ust. § 31 ods.1 písm. c/ zákona ako stavbu slúžiacu poľnohospodárskej a lesnej výrobe, vrátane zastavaných pozemkov.

Krajský súd uviedol, že vychádzal pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporcu zo skutkového stavu zisteného ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia a pokiaľ námietka smerovala k charakteru stavby, tak túto skutočnosť navrhovateľ v priebehu správneho konania nikdy nenamietal, ani neuvádzal konkrétnu zmenu charakteru stavby, (či sa zmenil charakter stavby zásadne, a teda či sa zmenili jej oporné múry a podobne), ani súdu v tomto smere o svojom tvrdení v opravnom prostriedku neponúkol žiaden dôkaz. Potom sa odporca touto námietkou vo svojom rozhodnutí ani nemohol zaoberať, resp. sa ňou vysporiadať. Ak teda navrhovateľ toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal, potom neuniesol dôkazné bremeno o svojom tvrdení. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že odporca vykonal ohliadku stavby dňa 11.9.2007, na ktorý bol prizvaný aj navrhovateľ, ktorý sa ohliadky stavby a vykonaného ústneho pojednávania nezúčastnil napriek tomu, že predvolanie na ústne pojednávanie a ohliadku zo dňa 27.8.2007 prevzal včas dňa 3.9.2007.

Krajský súd vzhľadom na skutočnosť, že J. napriek výzve oprávnenej osoby zo dňa 22.3.1993 (list zo dňa 31.3.1993), odpovedajúc na výzvu svojim listom zo dňa 31.3.1993

nesúhlasila s vydaním nehnuteľnosti na základe dohody, ale naopak previedla kúpnu zmluvou zo dňa 2.6.1997 predmetnú stavbu na tretie osoby v rozpore s ustanovením § 5 ods. 3 zákona, sú preto neplatné všetky právne úkony po uplatnení nároku (22.3.1993) u pôvodnej povinnej osoby J., týkajúce sa vydaných nehnuteľností.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal nesprávne posúdenie veci súdom. Nesúhlasil s právnym záverom krajského súdu, podľa ktorého právnym nástupcom J. je navrhovateľ. Poukázal na to, že zápis v obchodnom registri jednoznačne dokazuje, že subjekt J. bol zrušený bez likvidácie na základe uznesenia KS v Košiciach č. k. 1K 314/92-15 zo dňa 11.11.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2002 o zamietnutí návrhu podľa § X. ods. 4 zákona č. 513/1991 Zb., to znamená, že z dôvodu zamietnutia návrhu na konkurz pre nedostatok majetku a jej výmaz bol vykonaný 1.10.2002.

Právne posúdenie a odôvodnenie rozhodnutia súdu, že došlo k zániku uvedeného subjektu zlúčením bez likvidácie je preto podľa navrhovateľa nepravdivé a zásadným spôsobom ovplyvňuje správne právne posúdenie celej veci.

Samotný fakt, že navrhovateľ (ktorý nikdy nepoužíval obchodné meno J. s. d. L.) sa ako družstvo preberajúce ku dňu 1.3.2000 zlúčilo s družstvom B., s. d. S. ako družstvom zanikajúcim, ktoré vzniklo ako družstvo nové dňa 30.12.1996 a nikdy nebolo právnym nástupcom, a to ani sčasti pôvodného vlastníka vydávanej nehnuteľnosti J. vylučuje, že navrhovateľ je právnym nástupcom J. Túto skutočnosť potvrdzujú podľa navrhovateľa i zápisy v obchodnom registri, keď J. ako samostatný subjekt existoval viac ako dva roky po právoplatnom zlúčení navrhovateľa a B. a vstupe navrhovateľa do regiónu Spiš.

Navrhovateľ poukázal na to, že objekt – stavbu súpisné číslo X. nepozná, tento nikdy právne a ani fyzicky neprevzal a nevlastnil, čo dokazuje kúpna zmluva uzavretá medzi J., s. d. S. ako predávajúcim a A. ako kupujúcou, ktorej vklad do katastra bol povolený pod č. V 376/97 a ktorá nehnuteľnosť vlastní dodnes.

Posúdenie platnosti alebo neplatnosti nasledujúcich právnych úkonov je vzhľadom k uvedenému podľa navrhovateľa irelevantné.

Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa trval na dôvodoch uvedených vo svojom rozhodnutí a napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť. Poukázal na to, že z obsahu spisu vyplynulo, že navrhovateľ je povinnou osobou. J., na výzvu oprávnených osôb odpovedala dňa 31.3.1993 tak, že nesúhlasí s uzavretím dohody na vydanie nehnuteľnosti. Zhromaždenie delegátov J. dňa 7.10.1996 prijalo uznesenie, v ktorom vkladá a odovzdáva nehnuteľnosť aj dom č. X. z LV č. X. v k. ú. L. do družstva B., ktorá na základe uznesenia zhromaždenia delegátov dňa 18.2.2000 sa zlúčila s J., s. d. L. - od 21.5.2003 po zmene stanov družstva C. J. L.. Tieto zistené skutočnosti preukazujú, že C. J. L. je právnym nástupcom J..

Odporca tiež poukázal na to, že navrhovateľ poukazuje na dôkaz – LV č. X. ten sa však netýka predmetnej nehnuteľnosti, rovnako ako ani stavba č. X. nie je predmetom tohto konania. V tomto konaní je dôkazom LV č. X. a predmetná stavba č. X..

Tvrdenie navrhovateľa, že nástupníctvo je nejasné a nepreukázané, preto odporca označil za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 3. novembra 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací vzhľadom na odvoláciu námietku navrhovateľa, sa primárne zaoberal otázkou, či odporca za dôkaznej situácie, na ktorú sa odvoláva, mal nespochybniteľným spôsobom preukázané, že navrhovateľ je povinnou osobou v zmysle § 5 zákona č. 229/1991 Zb.

Odporca odvodzoval svoj záver o tom, že navrhovateľ je povinnou osobou, z dôkazov, za ktoré označil Zápis o nepeňažnom vklade nehnuteľnosti J. do družstva B. zo dňa 14.2.1997 (zápis na základe Zhromaždenia delegátov J. zo dňa 7.10.1996, ktorý sa mal stať právoplatným a vykonateľným 2.4.1997) ako aj výpismi z Obchodného registra, ktoré podľa odporcu preukazujú, že navrhovateľ je právnym nástupcom po J., ktoré sa zlúčilo s družstvom B. - spotrebné družstvo, S., a to na základe uznesenia zhromaždenia delegátov družstva z 18.2.2000.

Odvolačný súd z obsahu administratívneho spisu odporcu síce zistil, že dňa 14.2.1997 došlo medzi odovzdávajúcim J. a preberajúcim družstvom B., a to na základe uznesenia Zhromaždenia delegátov J. zo dňa 7.10.1996 k odovzdaniu nehnuteľností vrátane nehnuteľnosti na LV č. X., parc. č. X., dom súp. č. X., L.. Účinky tohto zápisu o nepeňažnom vklade však podľa obsahu zápisu zo dňa 14.2.1997 mali nastať dňom povolenia vkladu v katastri nehnuteľnosti.

Vzhľadom na to, že z obsahu spisu nevyplýva, že tento zápis bol aj zrealizovaný, teda že k zápisu vkladu do katastra nehnuteľnosti v prospech preberajúceho subjektu - družstva B. skutočne aj došlo, rovnako ako z výpisu z obchodného registra družstva B. - spotrebné družstvo, S. nie je zrejмый zápis vkladu – (nepeňažného vkladu) do základného imania, pretože takáto zmena zápisu z výpisu z obchodného registra predmetného subjektu nevyplýva (viď položka „Zapisované základné imanie bolo po celú dobu existencie družstva nemenné a vyčíslené v hodnote 50.000,- Sk), odvolací súd vyhodnotil právny názor vyslovený odporcom, ktorý si osvojil aj krajský súd, a to, že na základe zápisu o nepeňažnom vklade a zlúčením J. a družstva B., je právnym nástupcom J. navrhovateľ, ako predčasný a ničím nepreukázaný.

Navyše, uvedené nehnuteľnosti neprešli vkladovým konaním na subjekt Družstvo – B. v roku 1997 prostredníctvom vkladu č. 160/1997 (ktorým bol opatrený „Zápis o nepeňažnom vklade zo 14.02.1997) ale naopak vkladom č. 17/1997 (vklad na A.).

Konanie a rozhodovanie súdu o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu odporu je konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa V. časti OSP a nie je pokračovaním administratívneho konania. Nie je preto úlohou prvostupňového súdu, ale ani odvolacieho súdu dopĺňovať vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia odporu

a nie je jeho úlohou ani vykonávať dokazovanie na skutočnosti, ktorých zistenie je podmienkou zistenia skutočného stavu veci už v administratívnom konaní.

Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie odporcu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a krajský súd mal na základe uvedeného rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, ak ten takto nerozhodol, nebolo preto dôvodné rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vrátiť vec na nové posúdenie súdu, ale odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodné prvostupňové súdne rozhodnutie zmeniť tak, že rozhodnutie odporu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní sa bude odporca zaoberať otázkou právneho nástupníctva navrhovateľa po právnom predchodcovi J., a to predovšetkým dopytom na príslušný kataster nehnuteľností ohľadom výsledku podania zápisu zo dňa 14.2.1997 (pod č. Pol. VZ 160/97 L.) ako aj skúmaním, či došlo k zápisu vkladu – (nepeňažného vkladu) do základného imania družstva B. - spotrebné družstvo, S. v príslušnom obchodnom registri.

Právny názor vyslovený odporcom, že na základe zápisu o nepeňažnom vklade navrhovateľ je právnym nástupcom J., ktoré malo previesť predmetnú nehnuteľnosť na tretiu osobu, za dôkaznej situácie, na ktorú sa odporca odvoláva, je predčasný a ničím nepreukázaný.

Bez vyriešenia tejto primárnej otázky, nie je možné jednoznačne ustáliť, že navrhovateľ je povinnou osobou.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 246c a 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Navrhovateľovi, ktorý mal úspech vo veci, odvolací súd priznal proti odporcovi náhradu trov konania v rozsahu 33,19 Eur titulom zaplateného súdneho poplatku za dovolanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 246c OSP).

V Bratislave 3. novembra 2009

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová